

ที่ กษ ๐๖๐๔/๘๗๖

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ถนนราชดำเนินนอก กทม. ๑๐๒๐๐

๑๗ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ชี้แจงข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๓๑๐๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานการประชุมพิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. จำนวน ๑๒๐ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้แจ้งให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ดำเนินการตามคำสั่งรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด ชาตุศรีพิทักษย์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี
มีคำสั่งมอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานหลักรับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ไปพิจารณาร่วมกับ
กระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวง
สาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อพิจารณาศึกษาแนวทาง
และความเหมาะสมของข้อสังเกตดังกล่าว และสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
ในภาพรวม แล้วส่งให้สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอเรียนว่า กรมปศุสัตว์ได้จัดประชุมร่วมกันระหว่าง ๘ หน่วยงาน
ดังกล่าว เพื่อพิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุม ๑ กรมปศุสัตว์ (ตามสิ่งที่ส่ง
มาด้วย) โดยมีข้อสังเกตและขอชี้แจงข้อสังเกต ดังนี้

ข้อสังเกตที่ ๑ การสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้ปริโภค¹
เนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัยจำเป็นต้องมีการพัฒนาและควบคุมทั้งห่วงโซ่อุปทาน กล่าวคือ ตั้งแต่วัตถุดิบผลิตอาหารสัตว์
โรงงานอาหารสัตว์ ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ การเคลื่อนย้ายสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ การเคลื่อนย้ายชาสัตว์ สถานที่จำหน่าย
เนื้อสัตว์ และอุตสาหกรรมที่นำไปผลิตต่อเนื่อง ซึ่งในทุกขั้นตอนจะต้องมีการควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานที่
กฎหมายกำหนดและสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ ในเรื่องของโรงฆ่าสัตวนั้น ปัจจุบันประเทศไทยมีโรงฆ่าสัตว์
จำนวนไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ แห่ง เป็นโรงฆ่าสัตว์ขนาดเล็กที่เป็นของเอกชนรายย่อยและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จำเป็นต้องปรับปรุง แก้ไข พัฒนาให้ได้
มาตรฐานที่กำหนด ดังนั้น เพื่อเป็นการชูใจให้มีการปรับปรุง พัฒนา ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนสูงมาก การพิจารณา
ยกเว้น งดหรือลดการเก็บอากรและค่าธรรมเนียมต่างๆ เพื่อเป็นการลดภาระด้านต้นทุนให้กับผู้ประกอบการ
และมีส่วนผลกระทบต่อประชาชนที่ต้องบริโภคเนื้อสัตว์ในราคากลางๆ และได้เนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย รวมทั้งโรงฆ่าสัตว์

/และอุตสาหกรรม...

และอุตสาหกรรมเดี่ยงสัตว์ทั้งระบบได้รับการพัฒนา เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว จึงควรสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง

ชี้แจงข้อสังเกตที่ ๑ การออกแบบกระบวนการคิดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว รวมทั้งการลด หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นอำนาจที่ต้องดำเนินการร่วมกันระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ เมื่อมีการยกเว้นกฎหมายดังกล่าวแล้ว ก่อนดำเนินการเสนอร่างกฎหมาย ตามขั้นตอนต่อไป กรมปศุสัตว์จะดำเนินการรับฟังความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ ผู้ประกอบการ และผู้บริโภค เป็นต้น เพื่อให้การออกแบบกระบวนการคิดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว ไม่เป็นการเพิ่มภาระ ต่อต้นทุนของผู้ประกอบการและไม่เป็นการเพิ่มราคาเนื้อสัตว์ต่อผู้บริโภค

ข้อสังเกตที่ ๒ การเก็บอากรและค่าธรรมเนียม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสัตว์ปีก ซึ่งถือเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยและมีผลกระทบต่อบุคคลหลายฝ่ายทั้งผู้ประกอบกิจการ ผู้บริโภค และประชาชนซึ่งนับตั้งแต่พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับ รัฐบาลไม่มีการเก็บอากรและค่าธรรมเนียมสำหรับไก่ เปิด และห่าน มาโดยตลอด เนื่องจากพระราชบัญญัติ ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒ วรรคสอง บัญญัติว่า พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับในท้องที่ได้เกี่ยวกับสัตว์ที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ โดยในปี ๒๕๓๖ รัฐบาล ได้มีการออกแบบกระบวนการคิด สำหรับไก่ เปิด และห่าน เป็นสัตว์ตามความในมาตรา ๔ และกฎหมายฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) กำหนดให้เรียกเก็บอากรและค่าธรรมเนียมไก่ เปิด และห่าน ดังนี้ อากรการฆ่าสัตว์ ตัวละ ๑๐ สตางค์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ ไก่ตัวละ ๑๐ สตางค์ เปิดตัวละ ๕๐ สตางค์ และห่านตัวละ ๑ บาท ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ตัวละ ๑๐ สตางค์ และค่าธรรมเนียมประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ติดเชื้อไวรัสได้ถูกฆ่าตัวละ ๑๐ สตางค์ แต่กฎหมายฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ให้ยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์สำหรับสุกร ไก่ เปิด และห่าน เพื่อการส่งออก อย่างไรก็ได้ กฎหมายฉบับนี้ไม่มีผลใช้บังคับ เนื่องจากไม่ได้มีการตราพระราชบัญญัติ ตามความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ จนกระทั่งในปี ๒๕๔๙ ได้มีการตราพระราชบัญญัติขึ้นเป็นผล ให้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายที่ออกตามความในพระราชบัญญัติตั้งกล่าวมีผลใช้บังคับกับไก่ เปิด และห่าน แต่รัฐบาลในขณะนั้นมินโยบายไม่เก็บอากร และค่าธรรมเนียมไก่ เปิด และห่าน เนื่องจากเกิดวิกฤตการณ์ไข้หวัดใหญ่ในปี ๒๕๕๒ รัฐบาล ได้มีการออกแบบกระบวนการคิด ให้ยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรอง ให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ สำหรับไก่ เปิด หรือห่าน ที่จำหน่ายในประเทศด้วย จึงทำให้เห็นว่านับตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เป็นต้นมา รัฐบาลไม่มีการจัดเก็บอากรและค่าธรรมเนียม ตั้งกล่าว ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายเนื้อสัตว์จำนวนมากไก่ เปิด หรือห่าน ภายในประเทศ และเพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการนำสัตว์ตั้งกล่าวมาฝากในโรงฆ่าสัตว์ เพื่อที่จะได้รับ การตรวจสอบจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ก่อนมีการนำออกจำหน่ายและสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพอันเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชนในด้านสาธารณูปโภคภายในประเทศ และส่งเสริมการพัฒนาระบบมาตรฐานและความปลอดภัยด้านอาหาร เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ เป็นกฎหมาย การเก็บอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตวนั้น หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ โอกาสและความสามารถ ในการแข่งขัน ของผู้ประกอบการ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้บริโภคและประชาชนโดยรวม ตลอดจน

การกำหนดอัตราอกราคาและค่าธรรมเนียมดังกล่าว ควรรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการกำกับดูแล การประกอบกิจการมาสัตว์ด้วย

ข้อแจ้งข้อสังเกตที่ ๒ แม้การออกกฎหมายทบทวนกำหนดอกราคาและค่าธรรมเนียม รวมทั้งการลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม ตามพระราชบัญญัติควบคุมการมาสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นอำนาจที่ต้องดำเนินการร่วมกันระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการมาสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ อย่างไรก็ตาม มาตรา ๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการมาสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการมาสัตว์มีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการออกกฎหมายทบทวนตามมาตรา ๑๔ นี้ได้ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการมาสัตว์มีอำนาจให้คำแนะนำในการออกกฎหมายทบทวนตามมาตรา ๕ ด้วย แต่ทั้งนี้ เพื่อความรอบคอบโดยคำนึงถึงสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ โอกาสและความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้บริโภคและประชาชนโดยรวม กรมปศุสัตว์ จะดำเนินการเสนอเรื่องให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการมาสัตว์ ให้ความเห็นร่างกฎหมายทบทวนกำหนดค่าอกราคาและค่าธรรมเนียม ตามพระราชบัญญัติควบคุมการมาสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ก่อนเสนอตามขั้นตอนในการเสนอร่างกฎหมายทบทวนต่อไป

ข้อสังเกตที่ ๓ ควรทบทวนบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพและความพร้อมที่แตกต่างกันไม่เท่ากันไม่ว่าจะเป็น ด้านบุคลากรหรือด้านงบประมาณ ซึ่งการดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์นั้นใช้งบประมาณในการดำเนินการค่อนข้างมากและปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะมีมาตรฐานที่ดีหรือไม่ และเพื่อเป็นการลดภาระด้านงบประมาณหรือความพร้อมด้านบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องใช้ในการดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์ และสามารถนำงบประมาณที่จะใช้ในส่วนนี้ไปส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณสุขด้านอื่นๆ ให้กับประชาชนได้มากขึ้น ดังนั้น การดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์ในอนาคต ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการมากขึ้น รวมทั้งให้เอกชนสามารถเข้าโรงฆ่าสัตว์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ด้วย โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินการของเอกชนซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคและประชาชน ตลอดจนรัฐบาลควรคำนึงถึงความพร้อมในการดำเนินการโรงฆ่าสัตว์ของภาครัฐ และโรงฆ่าสัตว์เอกชนที่มีขนาดเล็กอย่างรอบคอบ เนื่องจากบทเฉพาะกาลของร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใดๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการมาสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีอายุ ๕ ปี ก่อนที่ใบอนุญาตดังกล่าวจะสิ้นอายุ รัฐบาลควรมีมาตรการส่งเสริมให้โรงฆ่าสัตว์เหล่านี้พัฒนาไปสู่มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด หากไม่มีการดำเนินการดังกล่าว โรงฆ่าสัตว์บางส่วนหรือบางพื้นที่อาจต้องหยุดดำเนินการ ซึ่งจะส่งผลให้เนื้อสัตว์ในตลาดมีจำนวนลดลงและทำให้เนื้อสัตว์มีราคาสูงขึ้นได้ เนื่องจากมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค และประชาชน

ข้อแจ้งข้อสังเกตที่ ๔ กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานที่กำหนดนโยบายการบริหารกิจการโรงฆ่าสัตว์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้เอกชนเข้ามาริหารจัดการ รวมถึงการส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการจัดหาเนื้อสัตว์ให้เพียงพอต่อการบริโภค โดยภาครัฐมีหน้าที่กำกับดูแลและตรวจสอบส่วนการเตรียมความพร้อมการพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ของรัฐ กรมปศุสัตว์จะดำเนินการจัดกลุ่มของโรงฆ่าสัตว์ โดยสำรวจว่าโรงฆ่าสัตว์ของภาครัฐแห่งใดสามารถพัฒนาได้บ้าง โดยให้สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์เป็นผู้สำรวจข้อมูลดังกล่าว เมื่อได้ข้อมูลดังกล่าวแล้วจะมีการเรียกประชุมร่วมกัน

ระหว่าง ๓ หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงมหาดไทย

ข้อสังเกตที่ ๔ การกำหนดรายละเอียดและหลักเกณฑ์ด้านมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ของกรมปศุสัตว์ ควรมีความชัดเจนเพื่อให้การกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตมีเอกสาร และเป็นการส่งเสริมสุขอนามัย ของผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องมีความรัดกุมรวมถึง รายละเอียดเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ตามพิธีกรรมทางศาสนา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดแอบอ้างหรือการหลอกเลี้ยง ไม่ฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ ตลอดจนการกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบในกระบวนการฆ่าสัตว์ การขนส่ง เนื้อสัตว์ การชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่มีมาตรฐาน ทั้งนี้ เพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารให้กับผู้บริโภค ให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัยและเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในด้านอาหารของประเทศไทย รวมทั้งเป็น การสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคในด้านความปลอดภัยของอาหารอีกด้วย

ขี้แจงข้อสังเกตที่ ๔ กรมปศุสัตว์ต้องดำเนินการจัดทำร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์การชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ การตรวจสอบย้อนกลับ การขนส่งสัตว์และเนื้อสัตว์ ออกตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และเสนอ คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจกรรมฆ่าสัตว์พิจารณาให้คำแนะนำก่อนเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ เพื่อนำเสนอร่างกฎหมายตามขั้นตอนการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการปศุสัตว์ นอกจากนี้ กรมปศุสัตว์ต้องจัดทำร่างประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์ การรับรองให้จำหน่าย เนื้อสัตว์ และการตรวจเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า พ.ศ. ที่ออกตามมาตรา ๓๔ วรรคห้า มาตรา ๓๕ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่าย เนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยจะมีการรับฟังความเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในประเด็นดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ผลเอก

(ฉัตรชัย สาริกกัลยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมปศุสัตว์
สำนักกฎหมาย
โทร. ๐-๒๖๖๕๓-๔๔๗๓
โทรสาร ๐-๒๖๖๕๓-๔๔๑๑